Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 119 (5553)

Luni 11 martie 1968

ZIARUL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

A fost reluată întrecerea în campionatul diviziei A la fotbal

SCHIMBARE DE LIDER DUPĂ PRIMA ETAPĂ:

F. C. ARGEȘ PE PRIMUL LOC

● *PETROLUL, PROGRESUL ȘI A. S. A. TG.-MUREȘ, PERFORMERELE ETAPEI*

Constantin înscrie primul gol al echipei sale

Foto: A NEAGU

REZULTATE TEHNICE

STEAUA — DINAMO BACĂU	2—0	(1—0)
DINAMO BUC. — PETROLUL	1—2	(1—0)
JIUL — UNIVERSITATEA CRAIOVA	2—0	(1—0)
FARUL — STEAGUL ROȘU	3—0	(1—0)
UNIVERSITATEA CLUJ — A.S.A. TG MUREȘ	0—0	
U.T.A. — PROGRESUL	1—1	(0—0)
F.C. ARGEȘ — RAPID	3—0	(0—0)

CLASAMENT

1. F.C. ARGEȘ	14	8	3	3	22—10	19
2. Steaua	14	8	3	3	26—14	19
3. Farul	14	7	3	4	22—12	17
4. Universitatea Cluj	14	6	4	4	17—16	16
5. Universitatea Craiova	14	7	1	6	19—17	15
6. U.T.A.	14	6	2	6	13—12	14
7. A.S.A. Tg. Mureș	14	5	4	5	16—20	14
8. Dinamo Bacău	14	7	0	7	18—27	14
9. Jiul	14	5	3	6	19—16	13
10. Petrolul	14	6	1	7	15—15	13
11. Rapid	14	5	2	7	16—20	12
12. Dinamo București	14	3	5	6	15—20	11
13. Progresul	14	2	6	6	13—20	10
14. Steagul roșu	14	3	3	8	8—20	9

ETAPA VIITOARE (17 martie)

Rapid — U.T.A.
A.S.A. Tg. Mureș — Steaua
Steagul roșu — F.C. Argeș
Universitatea Craiova — Dinamo București
Progresul — Jiul
Petrolul — Farul
Dinamo Bacău — Universitatea Cluj

„Sfertul academic" al lui Dobrin a trecut F. C. Argeșul pe locul I

...Într-un singur minut, al 80-lea, Rapidul a pierdut ieri totul. Și-a pierdut controlul, speranțele și a pierdut și partida... A fost un minut dramatic. Atmosfera senină de remiză, care începuse să cîștige tribunele pe măsura apropierii sfîrșitului jocului, a „luat foc" în mai puțin de un minut. Două goluri — la interval de secunde — au avut asupra Rapidului efectul unui năpraznic „un-doi la bărbie" în urma căruia „11"-le bucureștean a ajuns dintr-o dată groggy. Nimeni nu se aștepta la acest deznodămînt fulgerător, consumat

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Andrei salvează „in extremis", respingînd în corner o minge care se ducea în gol...

ANIMATORII

Să subliniem, acum, imensul salt organizatoric și de performanță făcut în anii noștri de sportul românesc ar însemna să cădem în banal. Precizarea că ne aflăm, și în acest domeniu, într-un progres aproape de necrezut (deși, dacă ne gîndim bine la premisele care-i stau la bază, faptul apare ca perfect explicabil), o facem numai pentru că, în definitiv, niciodată nu e prea mult și nici inutil să se sublinieze un fapt pozitiv și pentru că, totodată, e întotdeauna oportun să vedem ce s-a făcut bine și ce s-ar mai putea face încă.

Am trăit aproape de mișcarea sportivă din ultimele 3—4 decenii și am reținut — credem — cu obiectivitate și ce s-a făcut rău și ce s-a făcut bine pe parcursul atîtor ani de activitate. Nu e, desigur, de comparat situația de altădată cu cea de acum. Plusul, categoric, e de partea anilor acestora. Și totuși...

...Totuși, undeva, lucrurile nu merg cum ar trebui. Oficializarea eforturilor a creat, parcă, o nonșalanță în activitatea ce se depune în afara acestor cercuri. Se așteaptă ca totul să decurgă automat, cu girul și, evident, **exclusiv** cu contribuția oficialității. Inițiativa proprie, grefată pe sprijinul atît de prețios al oficialității care asigură totul, o anume pasiune chiar pentru munca la care sînt angajați, lipsește sau, oricum, e prezentă în foarte mică măsură la cei chemați să se îngrijească — prin funcțiile ce le dețin — de bunul mers al unui sport, al unei asociații, al unui club. Ne lipsesc animatorii.

Ce-au fost și cine au fost aceștia altădată?

Vom face, foarte succint, și probabil cu destule omisiuni involuntare, o mică trecere în revistă.

Au existat echipe de fotbal care au trăit, dacă vreți, exclusiv printr-un singur om, prin pasiunea lui aproape bolnăvicioasă pentru fotbal. Oameni care au ridicat cîte un cartier întreg la o viață sportivă de valoare, de mare popularitate. Oameni care-și sacrificau timpul, dar și banii, pentru echipa lor, pentru terenul lor. „Unirea Tricolor" fără Nicu Lucescu era de neconceput. Spuneai „Unirea", spuneai Nicu Lucescu. Numeai fotbalul oborean, trebuia să-l asociezi ideii și pe Nea Nicu. Cu scîndurile din depozitul lui de cherestea s-au făcut tribunele terenului oborean!

Mai modest — atenînd la leafa lui de funcționar — un alt animator de clasă a fost Titel Ursache, un om fără casă, fără familie, dar cu fotbalul în sînge, dedicat trup și suflet acestui sport. „Sportul Studențesc" a trăit prin el și — aș spune — pentru el, la concurență ingrată cu cluburi bogate, susținute cu subsidii uneori oneroase.

Dar în box?

Zamfir Popazu își dădea toată leafa lui de tipograf ca să întrețină secția pugilistică a clubului „Turda". Prin mîinile lui Popazu au trecut — nici nu se putea altfel! — mulți boxeri de faimă, creații absolut ale lui, ale pasiunii sale pentru acest sport. Ne vom referi doar la Oșca, la Rădan, la Lăzăreanu, la Chiriac (la începuturile sale). „Turda" era, acolo, pe Epicol, o „firmă". Popazu un animator. Animator a fost, tot la box, și Nea Pavel — greul nostru cel mai greu din totdeauna. Cînd pe „Viorele", cînd la „Constructorul", galele lui Nea Pavel se succedau, ca și la Popazu, cu regularitate și din programul lor au ieșit, pe-atunci, cîțiva băieți buni, ca Vasile Stoian, Chiriță Mihăilescu și alții.

Dar Nae Mărăscu? Cînd îi pronunțai numele, te gîndeai la marele animator al rugbyului și atletismului, susținut cu înversunare în actualitate de el și de alți cîțiva ca el (Octav Ionescu, Virgil Ioan etc.), te gîndeai la „Stadiul Român", clubul unde s-au relevat atîția atleți, de marcă.

Un animator de anvergură — i-as spune europeană — a fost pentru ciclismul nostru și directorul de astăzi al muzeului arheologic de la Constanța, mai virstnicul nostru confrate Vasile Canarache. Cu el, cu „Tururile României", organizate de el, ciclismul românesc a cunoscut, atunci, o efervescență și o înflorire cum rar a mai marcat vreun alt sport.

Toți acești mari pasionați de o idee au palpitat pentru sportul lor favorit. Prin ei, și fotbalul, și boxul, și rugbyul, și atletismul, și ciclismul au trăit, în condițiile precare ale vremii, clipe de un real succes. Bineînțeles, la proporțiile pe care le putea lua, atunci, o atare acțiune.

Cine le-a luat locul?

C. GRIGORIU

SURPRIZE ȘI PARADOXURI

Foarte interesantă această etapă inaugurală, în care surprizele și paradoxurile au abundat.

PRIMA SURPRIZĂ: soarele de mai.

A DOUA: schimbare de lider, deși Steaua a cîștigat cu 2—0.

Și urmează multe altele...

Dinamo Bacău pierde două locuri, după un joc remarcabil.

Clujenii urcă un loc după un rezultat submediocru.

Progresul deschide scorul la... Arad.

Rapid, cu o apărare care a primit un singur gol în cele 180 de minute ale duelului cu Juventus, are acum un pasiv egal cu cel al... Steagului roșu.

Petrolul renaște într-o singură iarnă, fără zgomot, fără manifeste-program, fără angajamente. Cum? Prin efortul bătrînului petrolist Ilie Oană, care a izbutit o modernă primenire, avînd curajul să atace meciul cu Dinamo fără Pahonțu, fără Florea, fără Dridea, fără Badea.

Mai sînt însă surprizele care nu mai sînt surprize.

Începe să nu mai fie o surpriză CUMINȚENIA oltenilor în deplasare.

Sau culanța arădenilor acasă.

Sau poziția dinamoviștilor în antecamera... lanternei.

Etapa de ieri a fost, totodată, o ARENĂ a paradoxurilor.

Singura echipă promovată în turneele de iarnă — Steaua — a jucat modest.

În schimb, Argeșul, o adevărată repetentă în R. D. Germană, i-a EXECUTAT în cîteva minute pe campioni.

„U" Cluj, care a înscris 4 goluri dinamoviștilor bucureșteni pe contraatac, n-a izbutit măcar unul atunci cînd a avut condițiile necesare etalării jocului COLECTIV-CONSTRUCTIV-OFENSIV.

În sfîrșit, e cel puțin paradoxal faptul că ex-ploieșteanul Boc are pe conștiință un gol în poarta lui Datcu, iar ex-bucureșteanul Grozea e autorul moral și mai ales material al victoriei ploieștene.

Dar, fără surprize și paradoxuri, fotbalul n-ar avea nici un farmec. E bine să adăugăm însă că ar fi tare neplăcut ca farmecul fotbalului să se reducă doar la surprize și paradoxuri.

W. M.

AȘTEPTAM MAI MULT DE LA FOSTUL LIDER

În cel de-al doilea joc al cupajului de ieri, de pe stadionul „23 August", Steaua pornea ca favorită indiscutabilă. Era foarte greu de presupus că Dinamo Bacău (învinsă pînă acum în toate meciurile susținute în deplasare) ar putea „smulge" măcar un punct fruntașei clasamentului, care, pe lîngă menținerea sa în poziție de lideră, dorea, evident, să obțină revanșa pentru înfrîngerea suferită în prima etapă a turului campionatului. Într-adevăr, după cum ne așteptasem, nu s-a produs nici o surpriză, Steaua a învins, înscriind două goluri și neprimind nici unul. Pentru cei ce n-au fost la meci și nici n-au urmărit desfășurarea lui prin intermediul micului ecran, s-ar părea că victoria bucureștenilor nu ridică nici un fel de problemă, că ea constituie consecința firească a unei superiorități valorice, confirmate pe terenul de joc. În realitate, însă, lucrurile n-au stat tocmai așa. Dimpotrivă, chiar raportul de forțe de pe teren a fost destul de echilibrat, perioadele de dominare au alternat. Și totuși, ca de atîtea alte ori în fotbal, rezultatul de ieri nu corespunde fizionomiei partidei. Cum putem explica această situație?

După opinia noastră, băcăuanii nu au evoluat în compania Stelei nici mai bine, nici mai rău decît în alte partide disputate în toamna trecută la București, cînd de asemenea au fost învinși. Ei au lăsat din nou, la scara posibilităților lor cunoscute, o frumoasă impresie prin îndrăzneala cu care au abordat partida, prin jocul lor combinativ, ca și prin construirea unor periculoase acțiuni de atac la poarta gazdelor. În schimb, bucureștenii au fost aceia care ieri au dezamăgit publicul spectator, evoluția lor modestă constituind elementul determinant al acelui echilibru de forțe de care aminteam. Momentele lor de superioritate au alternat cu altele de vădită dificultate, în cursul cărora puteau primi cel puțin atîtea goluri cîte au și dat. Dacă rezultatul le-a fost totuși favorabil, aceasta se datorește mai mult plusului de maturitate, de experiență, de promptitudine în speculare greșelilor adversarilor pe care le-au avut înaintașii Stelei față de cei ai formației oaspe. Constantin, Sorin Avram și Voinea ne-au dovedit și ieri că pot fi deosebit de periculoși în acțiunile ofensive, chiar cînd evoluția lor de ansamblu nu este dintre cele mai bune.

Partida la care am asistat n-a fost dintre cele care să pasioneze prea mult pe spectatori. Am putea spune că a fost chiar un joc

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

O PERIOADĂ SUPLIMENTARĂ DE TRANSFERĂRI ÎN FOTBAL

Comunicatul F. R. Fotbal

Ținînd seama de sarcinile sporite ce revin secțiilor divizionare privind formarea echipelor de tineret-rezervă, precum și că ultima perioadă de transferări, dintre 15 ianuarie—10 februarie 1968, a fost insuficientă pentru completarea loturilor divizionare, Biroul Federal a hotărît acordarea, în mod excepțional, a unei perioade de transferare între 11—15 martie 1968.

Aprobarea acestei perioade este determinată și de unele deficiențe ale actualului regulament pe care Federația Română de Fotbal este în curs de a le rezolva, prin întocmirea unor noi criterii de transferare.

Între 11—15 martie 1968 se vor primi spre rezolvare numai cererile de transferare pentru echipele divizionare A, B și C, care sînt însoțite de dezlegare.

Cererile de transferare prezentate după acest termen nu vor fi luate în considerare.

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE SCHI

Jean-Pierre Augert a cîștigat și slalomul de duminică

POIANA BRAȘOV, 10 (prin telefon, de la trimisul nostru). Pîrtia de slalom din stațiune a avut duminică dimineață aspectul sărbătoresc al marilor competiții. De astă-dată, prilejul a fost creat de disputarea probei de slalom special din cadrul concursului internațional „Cupa Poiana".

Pe un timp splendid, însorit, cîteva mii de spectatori s-au înșiruit de o parte și de alta a traseului. Prima manșă s-a desfășurat pe un traseu lung de 450 m, cu o diferență de nivel de 170 m, avînd marcate, de către antrenorul român Ion Berindei, 50 de porți. În grupa celor mai valoroși schiori, alcătuită după punctajul F.I.S., au fost înscriși 12 participanți. Plecat din start cu numărul 1, austriacul Rudolf Bocek (cîștigătorul probei de slalom uriaș) a realizat un timp bun — 38,33 — care nu va mai fi întrecut nici de Henri Bréchu și nici de Klaus Mayr, considerați printre favoriți. Cu multă nerăbdare a fost așteptată evoluția lui Jean-Pierre Augert, component al echipei olimpice franceze. El a parcurs curgător traseul, dar o ezitare, după „Drumul roșu", l-a făcut să nu obțină decît al treilea timp al manșei, adică 38,52. Schiorii români Dan Cristea, Cornel Tăbăraș și Kurt Gohn au realizat timpi satisfăcători. De reținut că Beniamin Haidu și Ion Zangor, plecați în cursă printre ultimii, au fost înregistrați cu 41,38 și respectiv 42,28, întrecînd, printre alții, pe reprezentanții Cehoslovaciei, R.D. Germane și pe italianul Vidi.

Manșa a doua, marcată de antrenorul francez Walter Trilling, a fost mai sinuoasă, solicitînd mai mult posibilitățile tehnice ale concurenților. Aceștia, precum și publicul, oficialii, așteptau cu nerăbdare replica lui Augert. Plecat al doilea, acesta a parcurs traseul într-o alură de mare campion și a fost cronometrat cu 38,57. Toți schiorii care l-au urmat au încercat să-i depășească timpul, dar dintre principalii rivali la locul I nu a reușit nici

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 4-a)

Cărți poștale din Poiană

POIANA BRAȘOV, 10 (prin telefon, de la trimisul nostru). „Cupa Poiana 1968" și-a încheiat cariera într-un decor demn de ilustratele de la Davos, cu soare strălucitor în plină refracție pe covorul alb al pantei defrișate din spatele hotelului „Sport". Fotoreporterul italian Gianfranco Grigoletti, invitat al O.N.T., a găsit subiecte admirabile de cărți poștale, urmărind unduirea schiorilor printre parapetele vii ale miilor de spectatori. Cadrul a fost splendid și ne întrebăm legitim:

— de ce televiziunea, care-și avea tot statul major (inclusiv aparatura) la Brașov, n-a profitat pentru a realiza o emisiune interesantă?;

— de ce e nevoie de răstimpuri olimpice pentru a organiza (cvadrienal) concursuri pe această minunată și spectaculoasă pîrtie?

Poiana Brașov, stațiune de sporturi de iarnă în plină eflorescență, **merită o activitate competițională mai intensă.** Ne-a repetat-o **PIERRE TISSOT,** tehnician al firmei Omega, originar din Bienne (reședința cronografiei elveține), care ne-a spus: **„Dacă pînă acum o săptămînă nici nu știam unde se află Poiana, astăzi pot să afirm că spre deosebire de localități similare, destul de artificial create, cum ar fi de pildă Chamrousse, Poiana are avantajul unui inegalabil cadru natural, cu păduri reale și nu cu pomi plantați. Încurajați această stațiune simpatică și, cu capacitatea organizatorică dovedită aci, veți putea pune pe picioare o nouă celebritate în familia stațiunilor de sporturi hibernale".**

Duminică, Poiana a fost pur și simplu invadată de lume. Turiști adevărați sau snobi,

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

„Nocturnă" pe Clăbucet

DINAMO BUCUREȘTI A CUCERIT „CUPA ROMÂNIEI" LA HOCHEI

Programată la numai o săptămînă de la meciul de tristă amintire din cadrul campionatului republican, partida de aseară dintre Dinamo și Steaua, care avea ca miză „Cupa României", a avut o desfășurare diametral opusă. De data aceasta s-a jucat curat, bărbătește. Dinamoviștii au atacat de la primul angajament, înscriind în min. 17 prin Pop. În repriza secundă jocul s-a echilibrat, pentru ca în final steliștii să forțeze egalarea care, datorită golaverajului, le-ar fi adus trofeul. În ultimele 10 minute, cînd adversarii lor erau pe gheață în numai 3 jucători de cîmp, au fost foarte aproape de acest țel. Dar pucul n-a vrut să intre în poarta lui Iordan, bine inspirat. În min. 53 pucul a depășit cel puțin cu o palmă linia porții dinamoviste, arbitrul de poartă V. Velter, n-a acordat gol.

În deschidere: Avîntul M. Ciuc a învins Agronomia Cluj cu 8—7 (4—2, 2—5, 2—0).

Clasamentul final: 1. Dinamo 5 p, 2. Steaua 4 p, 3. Avîntul 2 p, 4. Agronomia 0 p.